

UZASADNIENIE

K. B. (1), A. A. (1) i D. P.

(oraz S. S. (1), co do którego nie wywiedziono apelacji) stanęli przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze oskarżeni o to, że :

1. **K. B. (1) :**

I. W okresie od 24 września 2012 roku do 16 kwietnia 2014 roku w Z., Ż., W. i innych miejscach na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działając wielokrotnie z góry powziętym zamiarem, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, po założeniu na swoje nazwisko działalności gospodarczej pod firmą (...) w Z. nr REGON: (...), NIP: (...), podpisywał dotyczące tej działalności dokumenty, zaciągał zobowiązania, czerpiąc z tego tytułu korzyści majątkowe, wiedząc, że inne osoby, z którymi w tym zakresie współdziałał, w tym między innymi A. A. (1), któremu udzielił pełnomocnictwa do prowadzenia spraw firmy oraz do rachunków bankowych, a także D. P. któremu umożliwił dostęp do dokumentów oraz mienia firmy, będą prowadzić posługując się tą firmą działalność gospodarczą, mającą na celu między innymi ukrycie rzeczywistych jej rozmiarów, skutkujące narażeniem na uszczuplenie podatkowe, umożliwiając uchylanie się od opodatkowania poprzez nie ujawnianie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania i narażanie podatków związanych z tą działalnością, w szczególności podatku od towarów i usług VAT oraz podatku dochodowego na uszczuplenie w wysokości 61.493,60zł, a nadto umożliwiając działalność mającą na celu wyłudzenia towarów, wyłudzenia pożyczek i kredytów bankowych – czym działał na szkodę interesu publicznego

tj. o przestępstwo skarbowe z art.55§2kks i art.54§2kks w zw. z art.37§1 pkt 5kks w zw. z art.7§1kks i w zw. z art.6§2kks

II. W okresie od 16 do 23 września 2013 roku w Z. woj. (...), działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1), D. P. i S. S. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) Bank (...) S.A. w W. Oddział w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku, że zawiera na rzecz zarejestrowanej na swoje nazwisko firmy (...) w Z. dwie umowy kredytowe na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej w kwocie 105.000 złotych oraz kredytu odnawialnego w kwocie 9.200 złotych, składając w dniu 16 września wnioski o kredyt, w którym wpisano nierzetelne dane dotyczące okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu, zawyżając obroty roczne firmy oraz sumę aktywów, przedkładając pracownikowi banku w dniu 18 września 2013 roku biznes plan, sporządzony z tą datą, w którym wykazano nierzetelne dane planowanej działalności, oparte na nieprawdziwych wskaźnikach, a także podrobiony wydruk rejestru zakupów i sprzedaży za miesiąc lipiec 2013 roku, podrobione bilanse firmy za miesiąc lipiec 2013 roku, za okres od 1 stycznia do 11 września 2013 roku i za rok 2012, przedkładając pracownikowi banku w czasie inspekcji w siedzibie firmy w dniu 23 września 2013 roku podrobioną księgę inwentarzową z tabelą amortyzacyjną z wykazem przyjętych we wrześniu 2012 roku środków trwałych w postaci komputera, laptopa i dwóch samochodów ciężarowych M., podrobione zeznanie PIT36 z załącznikiem PIT/B za rok 2012, podrobione potwierdzenia wpłat gotówkowych składek na Ubezpieczenie Społeczne z dni wpłat trzykrotnie 14 czerwca 2013r., trzykrotnie 15 lipca 2013r. i trzykrotnie 14 sierpnia 2013r., a także podrobione potwierdzenie pocztowego nadania listem poleconym w dniu 17 kwietnia 2013 roku do Urzędu Skarbowego w Z. Deklaracji PIT 36, deklarując do protokołu inspekcji prawdziwość dokumentów i zawartych w nich danych, nie mając zamiaru spłacić kredytów, a jedynie celem wywołania u kredytodawcy pozorów rzetelności i wiarygodności kredytobiorcy, dokonując symbolicznych, drobnych spłat, przy czym jego rola polegała na złożeniu wniosku i przedłożeniu nierzetelnych i podrobionych dokumentów, na potwierdzeniu w czasie inspekcji firmy przez pracownika banku rzetelności dokumentów i zawartych w nich danych, podpisaniu w dniu 23 września umów kredytowych nr (...) na kwotę kredytu z prowizją 105.000 złotych i nr (...) na kredyt odnawialny w kwocie 9.200 złotych, udzieleniu A. A. (1) pełnomocnictwa do dysponowania rachunkami firmy na które przelano kwotę kredytu i który udostępniono dla kredytu odnawialnego – czym, uwzględniając dokonanie w okresie do 23 stycznia 2014 roku

drobnych spłat wyrządził (...) Bankowi (...) S.A. w W. szkodę w kwocie łącznej 104.471,33 złotych, w tym 95.291,65 zł. z tytułu niespłaconego kredytu z umowy nr (...) i 9.179,68 zł. z tytułu kredytu odnawialnego z umowy nr (...)

tj. o przestępstwo z art.286§1kk i art.270§1kk i art.297§1kk w zw. z art.11§2kk art.65§1kk i w zw. z art.12kk

III. W dniach 3 i 20 stycznia 2014 roku w Z. woj. (...) działając dwukrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) S.A. S.K.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu ciężarowego C. nr rej. (...) o wartości 122.077,50 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że zawiera jako leasingobiorca na rzecz zarejestrowanej na swoje nazwisko firmy (...) w Z. umowę leasingu tego pojazdu, dokonując jego odbioru w użytkowanie jako przedmiot leasingu w dniu 20 stycznia, nie mając zamiaru płacić rat leasingowych, a dokonując rozporządzenia przedmiotem leasingu jak własnym, przy czym jego rola polegała na podpisaniu umowy leasingowej, udzieleniu A. A. (1) pełnomocnictwa do odebrania przedmiotu leasingu i zgody na dalsze nim rozporządzenie, wbrew warunkom umowy leasingu - czym wyrządził (...) S.A. S.K.A. we W. szkodę w kwocie 122.077,50 zł.

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

IV. W dniach 27 stycznia i 14 lutego 2014 roku w Z. woj. (...) działając dwukrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) S.A. S.K.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu ciężarowego C. nr rej. (...) o wartości 122.077,50 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że zawiera jako leasingobiorca na rzecz zarejestrowanej na swoje nazwisko firmy (...) w Z. umowę leasingu tego pojazdu, dokonując jego odbioru w użytkowanie jako przedmiot leasingu w dniu 14 lutego, nie mając zamiaru płacić rat leasingowych, dokonując rozporządzenia przedmiotem leasingu jak własnym, przy czym jego rola polegała na podpisaniu umowy leasingowej, udzieleniu A. A. (1) pełnomocnictwa do odebrania przedmiotu leasingu i zgody na dalsze nim rozporządzenie, wbrew warunkom umowy leasingu - czym wyrządził (...) S.A. S.K.A. we W. szkodę w kwocie 122.077,50zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

V. W dniach 21 i 29 stycznia 2014 roku w Z. woj. (...) i K. woj. (...), działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) Sp. z o.o. w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczych-nabiałowych o wartości łącznej 29.532,73 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że dokonuje zakupu tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie mając zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że:

- w dniu 21 stycznia pobrał towary dla których wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.913,83 zł. i fakturę VAT nr (...) na kwotę 294,50 zł., w których termin płatności oznaczono na 11.02.2014r.,
- w dniu 29 stycznia pobrał towary dla których wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 20.504,14 zł. i fakturę VAT nr (...) na kwotę 820,26 zł., w których termin płatności oznaczono na 29.02.2014r.,

rozporządzając nabytymi towarami i nie dokonując za nie płatności, przy czym jego rola polegała na pobraniu towarów w dniu 21 stycznia i przekazaniu do dalszego rozporządzenia A. A. (1), a następnie udzieleniu A. A. (1) pełnomocnictwa do pobrania towarów w dniu 29 stycznia i do dalszego nimi rozporządzenia, uwiarygodnieniu rzekomej kooperacji handlowej pod zarejestrowaną na siebie firmą (...) w Z. - czym wyrządził (...) Sp. z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.) szkodę w kwocie 29.532,73 złotych,

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

VI. W dniach 3 i 4 kwietnia 2014 roku w B. Z. woj. (...) Ż. Ż. i Z. woj. (...), działając wielokrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników Banku (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w postaci środków pieniężnych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tego banku, obsługujących przyjmowanie i księgowanie wpłat gotówkowych realizowanych w formie zamkniętej, co do rzeczywistej wartości wpłat dokonanych w tzw. „pakietach zamkniętych”, deklarując wpłaty w dniu 3 kwietnia w takich pakietach, dwukrotnie w Filii banku w B. kwot odpowiednio 35.600 EUR i 32.100 EUR a w Oddziale banku w Z. kwoty 34.500 EUR, choć w rzeczywistości wpłacono w tych pakietach kwoty, odpowiednio: 6.505 EUR, 6.995 EUR i 7.385 EUR, a więc w kwocie łącznej niższej od deklarowanej o 81.315 EUR, a po zaksięgowaniu w tym samym dniu przez pracowników banku kwot deklarowanych na dobro ulokowanego w Banku (...) S.A. Oddział w Z. rachunku nr: (...) w EUR – prowadzonego dla firmy (...) w Z., a następnie po przewalutowaniu zaksięgowanych deklarowanych wpłat w kwotach 35.600 EUR i 34.500 EUR na rachunek główny firmy nr: (...) w złotych ulokowany w tym samym banku, przelaniu kwoty 31.530 EUR z zaksięgowanej deklarowanej wpłaty 32.100 EUR na rachunek osobisty K. B. (1) ulokowany w tym samym banku o numerze: (...) w EUR, dokonał w dniu 4 kwietnia wypłat gotówkowych w Oddziałach banku w Ż., Ż. i Z., zanim wykryto niedobór kwot wpłaconych względem deklarowanych, przy czym jego rola polegała na uwiarygodnieniu zarejestrowanej na niego firmy jako rzetelnego świadczeniobiorcy usług bankowych, dokonaniu wpłaty w B. „pakietu zamkniętego” z kwotą deklarowaną na 35.600 EUR udzieleniu A. A. (1) pełnomocnictwa do dokonania dwóch pozostałych wpłat w „pakietach zamkniętych”, przekazaniu innym osobom danych niezbędnych dla zlecenia dyspozycji do czynności bankowych na wskazanych wyżej rachunkach zarejestrowanej na niego firmy, osobistym wypłacaniu po zaksięgowaniu deklarowanych w pakietach kwot z rachunków firmowych, przekazywaniu ich do dalszego rozporządzenia D. P. - czym wyrządził Bankowi (...) S.A. Oddział w Z. szkodę w kwocie 339.685,28 złotych, stanowiącej równowartość 81.315 EUR

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.294§1kk w zw. z art.65§1 kk i w zw. z art.12kk

VII. W okresie od 05.03.2014r do 28.05.2014r w Z. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) i D. P. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził firmę Przedsiębiorstwo Handlowe (...) E. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczo-nabiałowych z opakowaniami w łącznej wartości 34.503,69zł za pomocą wprowadzenia w błąd właścicielki tej firmy dokonując zakupów tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie miał zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że :

- w dniu 05.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 5.893,68zł w których termin płatności oznaczono na 12.03.2014r

- w dniu 07.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 6.574,84zł w których termin płatności oznaczono na 14.03.2014r – dokonując częściowo płatności tej faktury poprzez wpłatę gotówka kwoty 2000zł

- w dniu 10.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 7.550,55zł w której termin płatności oznaczono na 17.03.2014r

- w dniu 12.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 9 035,25zł w której termin płatności oznaczono na 19.03.2014r

- w dniu 14.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 8.849,37zł w której termin płatności oznaczono na 21.03.2014r

- wraz z towarami pobrał opakowania na które wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 600zł w której termin płatności oznaczono na 28.05.2014r

rozporządzając nabytymi towarami i nie dokonując za nie płatności, nadto w dniu 13.03.2014r przesłał mailem potwierdzenie zapłaty na kwotę 5.893,68zł faktury VAT nr (...), której to zapłata była warunkiem wydania kolejnej partii towaru w dniu 14.03.2014r jednakże wskazana kwota nigdy nie wpłynęła na konto (...) -u, przy czym jego rola polegała na tym, iż udzielił pełnomocnictwa A. A. (1) do pobrania towaru i do dalszego nim rozporządzenia i uwiarygodnienia rzekomej kooperacji handlowej pod zarejestrowaną na siebie firmą (...) w Z. czym wyrządził Przedsiębiorstwu Handlowemu (...) E. K. szkodę w wysokości 34.503,69zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

VIII. W okresie od 04.03.2014r do 28.05.2014r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) i D. P. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził Spółdzielnię (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczo-nabiałowych łącznej wartości 3.798,66zł za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawiciela tej firmy w W. dokonując zakupów tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie miał zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że w dniu 04.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.369,83zł której termin płatności oznaczono na 10.03.2014r rozporządzając nabytymi towarami dokonując za nią płatności jedynie w części, przy czym jego rola polegała na tym, iż udzielił pełnomocnictwa A. A. (1) do pobrania towaru i do dalszego nim rozporządzenia i uwiarygodnienia rzekomej kooperacji handlowej pod zarejestrowaną na siebie firmą (...) w Z. czym działał na szkodę Spółdzielni (...) w wysokości 3.798,66zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk

IX. W okresie od września 2012 roku do kwietnia 2014 roku w Z., Ż. i innych miejscach województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, wykazanych powyżej w punktach od I. do VIII. związanych z działalnością firmy (...) w Z. NIP: (...), REGON: (...) oraz przestępstw podobnych związanych z działalnością firmy (...) w Ż., NIP (...), REGON (...), w której oprócz niego działali, w różnych okresach czasu S. S. (1), A. A. (1), D. P., a jego rola polegała co najmniej na tym, że zarejestrował na swoje nazwisko działalność gospodarczą pod firmą (...) w Z. NIP: (...), REGON: (...), podpisywał niezbędne dla prowadzenia działalności gospodarczej dokumenty, zakładał rachunki bankowe, zaciągał zobowiązania, udzielał wskazanym osobom pełnomocnictwa do wykonywania czynności w imieniu firmy, udostępniając dostęp do dokumentów i danych umożliwiających czerpanie korzyści z działalności firmy, dostęp do jej mienia, do rachunków bankowych, umożliwiając zaniechanie przez rzeczywistych beneficjentów tej działalności regulowanie należności publiczno-prawnych, przyjmując w zmian korzyści majątkowe, uczestnicząc w ten sposób w podziale zysków – czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art.258§1kk

2. A. A. (1) :

X. W okresie co najmniej od 15 maja 2013 roku do 16 kwietnia 2014 roku w Z., Ż. i innych miejscach na terytorium Rzeczypospolitej, działając wielokrotnie z góry powziętym zamiarem, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz innych osób, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się nazwą firmy (...) w Z. nr REGON: (...), NIP: (...), jako upoważniony od 15 maja 2013 roku do czynności bankowych w imieniu tej firmy na jej rachunku ulokowanym w Banku (...) S.A. Oddział w Z., a co najmniej od 7 listopada 2013 roku jako pełnomocnik firmy, podpisywał dokumenty, realizował czynności gospodarcze i czynności bankowe w imieniu tej firmy, wiedząc, że inne osoby, z którymi w tym zakresie współdziałał, w tym między innymi D. P., któremu umożliwił dostęp do dokumentów oraz mienia firmy, będą prowadziły posługując się tą firmą działalność gospodarczą, mającą na celu między innymi ukrycie rzeczywistych jej rozmiarów, skutkujące narażeniem na uszczuplenie podatkowe, umożliwiając uchylanie się od opodatkowania poprzez nie ujawnianie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania i narażanie podatków związanych z tą działalnością, w szczególności podatku od towarów i usług VAT oraz podatku

dochodowego na uszczuplenie w wysokości 61.493,60zł, a nadto umożliwiając działalność mającą na celu wyłudzenia towarów, wyłudzenia pożyczek i kredytów bankowych – czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo skarbowe z art.55§2kks i art.54§2kks w zw. z art.37§1pkt5kks w zw. z art.7§1kks i w zw. z art.6§2kks

XI. W okresie od 16 do 23 września 2013 roku w Z. woj. (...), działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1), D. P. i S. S. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) Bank (...) S.A. w W. Oddział w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku, że zawierane są na rzecz firmy zarejestrowanej na nazwisko K. B. (1) Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe w Z. dwie umowy kredytowe na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej w kwocie 105.000zł oraz kredytu odnawialnego w kwocie 9.200zł, składając w dniu 16 września wnioski o kredyt, w którym wpisano nierzetelne dane dotyczące okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu, zawiązując obroty roczne firmy oraz sumę aktywów, przedkładając pracownikowi banku w dniu 18 września 2013 roku biznes plan, sporządzony z tą datą, w którym wykazano nierzetelne dane planowanej działalności, oparte na nieprawdziwych wskaźnikach, a także podrobiony wydruk rejestru zakupów i sprzedaży za miesiąc lipiec 2013 roku, podrobione bilanse firmy za miesiąc lipiec 2013 roku, za okres od 1 stycznia do 11 września 2013 roku i za rok 2012, przedkładając pracownikowi banku w czasie inspekcji w siedzibie firmy w dniu 23 września 2013 roku podrobioną księgę inwentarzową z tabelą amortyzacyjną z wykazem przyjętych we wrześniu 2012 roku środków trwałych w postaci komputera, laptopa i dwóch samochodów ciężarowych M., podrobione zeznanie PIT 36 z załącznikiem PIT/B za rok 2012, podrobione potwierdzenia wpłat gotówkowych składek na Ubezpieczenie Społeczne z dni wpłat trzykrotnie 14 czerwca 2013r., trzykrotnie 15 lipca 2013r. i trzykrotnie 14 sierpnia 2013r., a także podrobione potwierdzenie pocztowego nadania listem poleconym w dniu 17 kwietnia 2013 roku do Urzędu Skarbowego w Z. Deklaracji PIT 36, deklarując do protokołu inspekcji prawdziwość dokumentów i zawartych w nich danych, nie mając zamiaru spłacić kredytów, a jedynie celem wywołania u kredytodawcy pozorów rzetelności i wiarygodności kredytobiorcy, dokonując symbolicznych, drobnych spłat, przy czym jego rola polegała na tym, iż jako osoba posiadająca pełnomocnictwa do dysponowania rachunkami firmy PHU (...) dokonał przelewu uzyskanych środków umożliwiając ich wypłatę czym, uwzględniając dokonanie w okresie do 23 stycznia 2014 roku drobnych spłat wyrządził (...) Bankowi (...) S.A. w W. szkodę w kwocie łącznej 104.471,33zł, w tym 95.291,65 zł. z tytułu niespłaconego kredytu z umowy nr (...) i 9.179,68 zł. z tytułu kredytu odnawialnego z umowy nr (...)

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.270§1 kk i art.297§1 kk w zw. z art.11§2kkw zw. z art. 65§1kk i w zw. z art.12 kk.

XII. W okresie od 22 do 27 listopada 2013 roku w Z. woj. (...) działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z S. S. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, celem doprowadzenia pracowników (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 133.565,06zł jako kredytu na zakup samochodu marki P. (...) rok produkcji 2013 o wartości 115.620,00zł wraz z kosztami jego udzielenia, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników banku co do zamiaru wywiązania się z umowy, składając w dniu 22 listopada wnioski o kredyt, a następnie dokumenty stanowiące podstawę zawarcia w dniu 27 listopada umowy kredytowej, przedkładając dokumenty dotyczące działalności gospodarczej zarejestrowanej na S. S. (1) firmy (...) w Ż., NIP (...), REGON (...), zawierające nierzetelne dane dotyczące okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu, w postaci zeznania PIT 36 z załącznikiem PIT/B za rok 2012, wydruku „Zapisów w buforze za 2013 rok” z nierzetelnymi danymi, przedkładając podrobione zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ż. z dnia 26.11.2013r. o niezaleganiu w podatkach i podrobione zaświadczenie ZUS Inspektorat w Ż. z dnia 27.11.2013r. o niezaleganiu w opłacaniu składek oraz podrobione potwierdzenie pocztowego nadania listem poleconym w dniu 30 kwietnia 2013 roku do Urzędu Skarbowego w Ż. Deklaracji PIT 36 i PIT B, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pojazdu, na którego zakup miał być udzielony kredyt o wartości 115.620,00zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu, wobec zakwestionowania w trakcie procedury

weryfikacyjnej autentyczności przedłożonych dokumentów, przy czym jego rola polegała na dostarczeniu S. S. (1) nierzetelnych i podrobionych dokumentów, uczestnictwie w negocjacjach z pracownikami banku, celem załatwienia formalności związanych z zawarciem umowy kredytowej

tj. o przestępstwo z art.13§1kk w zw. z art.286§1kk i art.270§1 kk i art.297§1 kk w z. z art.11§2kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XIII. W okresie od 20 stycznia do nieustalonego dnia, nie później aniżeli do 16 kwietnia 2014 roku w Z. woj. (...) działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) S.A. S.K.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu ciężarowego C. nr rej. (...) o wartości 122.077,50zł, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że K. B. (1) zawiera jako leasingobiorca na rzecz zarejestrowanej na jego nazwisko firmy (...) w Z. umowę leasingu tego pojazdu, dokonując jego odbioru w użytkowanie jako przedmiot leasingu w dniu 20 stycznia, nie mając zamiaru płacić rat leasingowych, a dokonując rozporządzenia przedmiotem leasingu jak własnym, przy czym jego rola polegała na odebraniu tego pojazdu, a następnie użytkowaniu i dalszym nim rozporządzeniu, wbrew warunkom umowy leasingu - czym wyrządził (...) S.A. S.K.A. we W. szkodę w kwocie 122.077,50zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XIV. W okresie od 14 lutego do nieustalonego dnia, nie później aniżeli do 16 kwietnia 2014 roku w Z. woj. (...) działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) S.A. S.K.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu ciężarowego C. nr rej. (...) o wartości 122.077,50zł za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że K. B. (1) zawiera jako leasingobiorca na rzecz zarejestrowanej na jego nazwisko firmy (...) w Z. umowę leasingu tego pojazdu, dokonując jego odbioru w użytkowanie jako przedmiot leasingu w dniu 14 lutego, nie mając zamiaru płacić rat leasingowych, dokonując rozporządzenia przedmiotem leasingu jak własnym, przy czym jego rola polegała na odebraniu tego pojazdu, a następnie użytkowaniu i dalszym nim rozporządzeniu, wbrew warunkom umowy leasingu - czym wyrządził (...) S.A. S.K.A. we W. szkodę w kwocie 122.077,50zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XV. W dniach 21 i 29 stycznia 2014 roku w Z. woj. (...) działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) Sp. z o.o. w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczych-nabiałowych o wartości łącznej 29.532,73 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że dokonuje zakupu tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie mając zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że:

- w dniu 21 stycznia pobrał towary dla których wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.913,83 zł. i fakturę VAT nr (...) na kwotę 294,50 zł., w których termin płatności oznaczono na 11.02.2014r.,
- w dniu 29 stycznia pobrał towary dla których wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 20.504,14 zł. i fakturę VAT nr (...) na kwotę 820,26 zł., w których termin płatności oznaczono na 29.02.2014r.,

rozporządzając nabytymi towarami i nie dokonując za nie płatności, przy czym jego rola polegała na odbiorze od K. B. (1) towarów pobranych od sprzedawcy w dniu 21 stycznia i osobistym pobraniu od sprzedawcy towarów w dniu 29 stycznia, a następnie przekazaniu do dalszego nimi rozporządzenia D. P. lub wyznaczonym przez niego innym dotychczas nieustalonym osobom - czym wyrządził (...) Sp. z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.) szkodę w kwocie 29.532,73zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XVI. W dniach 3 i 4 kwietnia 2014 roku w B. Z. woj. (...) Ż. Ż. i S. woj. (...), działając wielokrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. P., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników Banku (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w postaci środków pieniężnych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tego banku, obsługujących przyjmowanie i księgowanie wpłat gotówkowych realizowanych w formie zamkniętej, co do rzeczywistej wartości wpłat dokonanych w tzw. „pakietach zamkniętych”, deklarując wpłaty w dniu 3 kwietnia w takich pakietach, dwukrotnie w Filii banku w B. kwot odpowiednio 35.600 EUR i 32.100 EUR a w Oddziale banku w Z. kwoty 34.500 EUR, choć w rzeczywistości wpłacono w tych pakietach kwoty, odpowiednio: 6.505 EUR, 6.995 EUR i 7.385 EUR, a więc w kwocie łącznej niższej od deklarowanej o 81.315 EUR, a po zaksięgowaniu w tym samym dniu przez pracowników banku kwot deklarowanych na dobro ulokowanego w Banku (...) S.A. Oddział w Z. rachunku nr: (...) w EUR – prowadzonego dla firmy (...) w Z., a następnie po przewalutowaniu zaksięgowanych deklarowanych wpłat w kwotach 35.600 EUR i 34.500 EUR na rachunek główny firmy nr: (...) w złotych ulokowany w tym samym banku, przelaniu kwoty 31.530 EUR z zaksięgowanej deklarowanej wpłaty 32.100 EUR na rachunek osobisty K. B. (1) ulokowany w tym samym banku o numerze: (...) w EUR, po przelaniu tego samego dnia środków z w/w rachunków na rachunek A. A. (1) nr (...) ulokowany w (...) Bank (...) S.A. dokonał w dniu 4 kwietnia 5 wypłat gotówkowych w Oddziałach banku w Ż., Ż. i S. na łączną kwotę 137.000,00 złotych, zanim wykryto niedobór kwot wpłaconych względem deklarowanych, przy czym jego rola polegała na dokonaniu wpłaty w B. „pakietu zamkniętego” z kwotą deklarowaną na 32.100 EUR i dokonaniu wpłaty w Z. „pakietu zamkniętego” z kwotą deklarowaną na 34.500 EUR, osobistym wypłacaniu po zaksięgowaniu deklarowanych w pakietach kwot ze swojego rachunku, przekazywaniu ich do dalszego rozporządzenia D. P. - czym wyrządził Bankowi (...) S.A. Oddział w Z. szkodę w kwocie 339.685,28 złotych, stanowiącej równowartość 81.315 EUR

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.294§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XVII. W okresie od 05.03.2014r do 28.05.2014r w Z. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. P. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził firmę Przedsiębiorstwo Handlowe (...) E. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczo-nabiałowych z opakowaniami w łącznej wartości 34.503,69zł za pomocą wprowadzenia w błąd właścicielki tej firmy dokonując zakupów tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie mając zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że :

- w dniu 05.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 5.893,68zł w których termin płatności oznaczono na 12.03.2014r
- w dniu 07.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 6.574,84zł w których termin płatności oznaczono na 14.03.2014r – dokonując częściowo płatności tej faktury poprzez wpłatę gotówką kwoty 2000zł
- w dniu 10.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 7.550,55zł w której termin płatności oznaczono na 17.03.2014r
- w dniu 12.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 9 035,25zł w której termin płatności oznaczono na 19.03.2014r
- w dniu 14.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 8.849,37zł w której termin płatności oznaczono na 21.03.2014r
- wraz z towarami pobrał opakowania na które wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 600zł w której termin płatności oznaczono na 28.05.2014r

rozporządzając nabytymi towarami i nie dokonując za nie płatności, nadto w dniu 13.03.2014r przesłał mailem podrobione potwierdzenie zapłaty na kwotę 5.893,68zł faktury VAT nr (...)r, której to zapłata była warunkiem wydania kolejnej partii towaru w dniu 14.03.2014r, a która to kwota nigdy nie wpłynęła na konto (...) -u, przy czym jego rola polegała na tym, iż posługując się pełnomocnictwem do działania w imieniu firmy (...) w Z. osobiście pobierał od sprzedawcy towar, a następnie przekazywał go do dalszego nimi rozporządzenia D. P. lub wyznaczonym przez niego innym dotychczas nieustalonym osobom czym wyrządził Przedsiębiorstwu Handlowemu (...) E. K. szkodę w wysokości 34.503,69zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XVIII. W okresie od 04.03.2014r do 28.05.2014r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. P. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził Spółdzielnie (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczo-nabiałowych łącznej wartości 3.798,66zł za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawiciela tej firmy w W. dokonując tam zakupów tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie miał zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że w dniu 04.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.369,83zł której termin płatności oznaczono na 10.03.2014r rozporządzając nabytymi towarami dokonując za nią płatności jedynie w części przy czym jego rola polegała na tym, iż posługując się pełnomocnictwem do działania w imieniu firmy (...) w Z. osobiście przekazywał pobrany towar do dalszego nimi rozporządzenia D. P. lub wyznaczonym przez niego innym dotychczas nieustalonym osobom czym działał na szkodę Spółdzielni (...) w wysokości 3.798,66zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk

XIX. W okresie od maja 2013 roku do kwietnia 2014 roku w Z., Ż. i innych miejscach województwa (...) oraz W. woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, wykazanych powyżej w punktach od X do XX związanych z działalnością firmy (...) w Z. NIP: (...), REGON: (...) oraz przestępstw podobnych związanych z działalnością firmy (...) w Ż., NIP (...), REGON (...), w której oprócz niego działali, w różnych okresach czasu K. B. (1), S. S. (1), D. P., a jego rola polegała co najmniej na tym, że jako pełnomocnik w/w zarejestrowanej na K. B. (1) firmy, podpisywał niezbędne dla prowadzenia działalności gospodarczej dokumenty, zakładał rachunki bankowe, zaciągał zobowiązania, pobierał towary, udostępniał dostęp do dokumentów i danych umożliwiających czerpanie korzyści z działalności firmy, dostęp do jej mienia, do rachunków bankowych, uczestniczył w czynnościach gospodarczych realizowanych przez w/w podmiot zarejestrowany na S. S. (1), umożliwiał zaniechanie przez rzeczywistych beneficjentów tych działalności regulowanie należności publiczno-prawnych, przyjmując w zmian korzyści majątkowe, uczestnicząc w ten sposób w podziale zysków – czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art.258§1kk

3. D. P. :

XXIV. W okresie od września 2012 roku do 16 kwietnia 2014 roku w Z., Ż. i innych miejscach na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działając wielokrotnie z góry powziętym zamiarem, w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz innych osób, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się nazwą firmy (...) w Z. nr REGON: (...), NIP: (...), kierował czynnościami gospodarczymi i czynnościami bankowymi innych osób w szczególności K. B. (1) i A. A. (1) w imieniu tej firmy, choć faktycznie były one realizowane w interesie jego oraz innych osób, czerpiąc z tego tytułu korzyści majątkowe, w celu ukrycia rzeczywistych beneficjentów i rozmiarów działalności, umożliwiając uchylanie się od opodatkowania, poprzez nie ujawnianie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania i narażanie podatków związanych z tą działalnością, w szczególności podatku od towarów i usług VAT oraz podatku dochodowego na uszczuplenie w wysokości 61.493,60y, a nadto prowadząc działalność mającą na celu wyłudzenia towarów, pożyczek i kredytów bankowych – czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art.9§1kks w zw. z art.55§2kks i art.54§2kks w zw. z art.7§1kks i w zw. z art.6§2kks

XXV. W okresie od 16 do 23 września 2013 roku w Z. woj. (...) działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1), A. A. (1) i S. S. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) Bank (...) S.A. w W. Oddział w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku, że zawierane są na rzecz firmy zarejestrowanej na nazwisko K. B. (1) Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe w Z. dwie umowy kredytowe na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej w kwocie 105.000 złotych oraz kredytu odnawialnego w kwocie 9.200 złotych, składając w dniu 16 września wnioski o kredyt, w którym wpisano nierzetelne dane dotyczące okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu, zawyżając obroty roczne firmy oraz sumę aktywów, przedkładając pracownikowi banku w dniu 18 września 2013 roku biznes plan, sporządzony z tą datą, w którym wykazano nierzetelne dane planowanej działalności, oparte na nieprawdziwych wskaźnikach, a także podrobiony wydruk rejestru zakupów i sprzedaży za miesiąc lipiec 2013 roku, podrobione bilanse firmy za miesiąc lipiec 2013 roku i za okres od 1 stycznia do 11 września 2013 roku, za rok 2012, przedkładając pracownikowi banku w czasie inspekcji w siedzibie firmy w dniu 23 września 2013 roku podrobioną księgę inwentarzową z tabelą amortyzacyjną z wykazem przyjętych we wrześniu 2012 roku środków trwałych w postaci komputera, laptopa i dwóch samochodów ciężarowych M., podrobione zeznanie PIT 36 z załącznikiem PIT/B za rok 2012, podrobione potwierdzenia wpłat gotówkowych składek na Ubezpieczenie Społeczne z dni wpłat trzykrotnie 14 czerwca 2013r., trzykrotnie 15 lipca 2013r. i trzykrotnie 14 sierpnia 2013r., a także podrobione potwierdzenie pocztowego nadania listem poleconym w dniu 17 kwietnia 2013 roku do Urzędu Skarbowego w Z. Deklaracji PIT 36, nie mając zamiaru spłacić kredytów, a jedynie celem wywołania u kredytodawcy pozorów rzetelności i wiarygodności kredytobiorcy, dokonując symbolicznych, drobnych spłat, przy czym jego rola polegała na instruowaniu K. B. (1) o postępowaniu w celu realizacji wniosku kredytowego, dostarczeniu dla potrzeb wniosku nierzetelnych i podrobionych dokumentów, a po przelaniu kwoty udzielonego kredytu na rachunek bankowy i udostępnieniu rachunku dla kredytu odnawialnego, zorganizował ich wypłatę i dalszego nimi rozporządzenie – czym, uwzględniając dokonanie w okresie do 23 stycznia 2014 roku drobnych spłat wyrządził (...) Bankowi (...) S.A. w W. szkodę w kwocie łącznej 104.471,33zł, w tym 95.291,65 zł. z tytułu niespłaconego kredytu z umowy nr (...) i 9.179,68 zł. z tytułu kredytu odnawialnego z umowy nr (...)

tj. o przestępstwo z art.286§1kk i art.270§1kk i art.297§1kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XXVI. W dniach 3 i 20 stycznia 2014 roku w Z. woj. (...) działając dwukrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i A. A. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) S.A. S.K.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu ciężarowego C. nr rej. (...) o wartości 122.077,50 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że zawierana jest na rzecz firmy zarejestrowanej na nazwisko K. B. (1) umowa leasingu tego pojazdu, dokonując jego odbioru w użytkowanie jako przedmiotu leasingu w dniu 20 stycznia, bez zamiaru zapłaty rat leasingowych, a dokonując rozporządzenia przedmiotem leasingu jak własnym, przy czym jego rola polegała na instruowaniu K. B. (1) o postępowaniu w celu zawarcia umowy leasingowej, a po odebraniu i czasowym użytkowaniu pojazdu przez A. A. (1), dalsze nim rozporządzenie, wbrew warunkom umowy leasingu - czym wyrządził (...) S.A. S.K.A. we W. szkodę w kwocie 122.077,50zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XXVII. W dniach 27 stycznia i 14 lutego 2014 roku w Z. woj. (...), działając dwukrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i A. A. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) S.A. S.K.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu ciężarowego C. nr rej. (...)

o wartości 122.077,50 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że zawierana jest na rzecz firmy zarejestrowanej na nazwisko K. B. (1) umowa leasingu tego pojazdu, dokonując jego odbioru w użytkowanie jako przedmiotu leasingu w dniu 14 lutego, bez zamiaru zapłaty rat leasingowych, a dokonując rozporządzenia przedmiotem leasingu jak własnym, przy czym jego rola polegała na instruowaniu K. B. (1) o postępowaniu w celu zawarcia umowy leasingowej, a po odebraniu i czasowym użytkowaniu pojazdu przez A. A. (1), dalsze nim rozporządzenie, wbrew warunkom umowy leasingu - czym wyrządził (...) S.A. S.K.A. we W. szkodę w kwocie 122.077,50zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XXVIII. W dniach 21 i 29 stycznia 2014 roku w Z. woj. (...) działając kilkakrotnie z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i A. A. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników (...) Sp. z o.o. w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczych-nabiałowych o wartości łącznej 29.532,73zł, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy, że na firmę zarejestrowaną na K. B. (1) dokonywane są zakupy tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie mając jednak zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że:

- pobranymi w dniu 21 stycznia przez K. B. (1) towarami dla których wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.913,83zł. i fakturę VAT nr (...) na kwotę 294,50zł., w których termin płatności oznaczono na 11.02.2014r.,
- pobranymi w dniu 29 stycznia przez A. A. (1) towarami dla których wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 20.504,14zł. i fakturę VAT nr (...) na kwotę 820,26zł., w których termin płatności oznaczono na 29.02.2014r.,

rozporządzono bez dokonania za nie płatności, przy czym jego rola polegała na zleceniu K. B. (1) oraz A. A. (1) pobranie towarów oraz zorganizowaniu ich odbiorców - czym wyrządził (...) sp.z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.) szkodę w kwocie 29.532,73zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XXIX. W dniach 3 i 4 kwietnia 2014 roku w B. Z. woj. (...) Ż. Ż., S. i Z. woj. (...), działając wielokrotnie z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i A. A. (1), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził pracowników Banku (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w postaci środków pieniężnych, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tego banku, obsługujących przyjmowanie i księgowanie wpłat gotówkowych realizowanych w formie zamkniętej, co do rzeczywistej wartości wpłat dokonanych w tzw. „pakietach zamkniętych”, deklarując wpłaty w dniu 3 kwietnia w takich pakietach, dwukrotnie w Filii banku w B. kwot odpowiednio 35.600 EUR i 32.100 EUR a w Oddziale banku w Z. kwoty 34.500 EUR, choć w rzeczywistości wpłacono w tych pakietach kwoty, odpowiednio: 6.505 EUR, 6.995 EUR i 7.385 EUR, a więc w kwocie łącznej niższej od deklarowanej o 81.315 EUR, a po zaksięgowaniu w tym samym dniu przez pracowników banku kwot deklarowanych na dobro ulokowanego w Banku (...) S.A. Oddział w Z. rachunku nr: (...) w EUR – prowadzonego dla firmy (...) w Z., a następnie po przewalutowaniu zaksięgowanych deklarowanych wpłat w kwotach 35.600 EUR i 34.500 EUR na rachunek główny firmy nr: (...) w złotych ulokowany w tym samym banku, przelaniu kwoty 31.530 EUR z zaksięgowanej deklarowanej wpłaty 32.100 EUR na rachunek osobisty K. B. (1) ulokowany w tym samym banku o numerze: (...) w EUR, dokonaniu w dniu 4 kwietnia przez K. B. (1) i A. A. (1) wypłat gotówkowych w Oddziałach banków w B., Ż., Ż., S. i Z., zanim wykryto niedobór kwot wpłaconych względem deklarowanych, przy czym jego rola polegała na instruowaniu K. B. (1) i A. A. (1) o zasadach postępowania przy wpłatach w tzw. „pakietach zamkniętych”, przekazaniu tych pakietów z zawartością pieniędzy, zorganizowaniu dyspozycji do przelania zaksięgowanych kwot z rachunku firmowego K. B. (1) na rachunki, z których dokonano ich wypłat gotówkowych, na przyjęciu i dalszym rozdysponowaniu wypłaconych pieniędzy - czym wyrządził Bankowi (...) S.A. Oddział w Z. szkodę w kwocie 339.685,28zł stanowiącej równowartość 81.315 EUR,

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.294§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XXX. W okresie od 05.03.2014r do 28.05.2014r w Z. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) na którego została zarejestrowana firma (...) w Z. i A. A. (1) działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził firmę Przedsiębiorstwo Handlowe (...) E. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczo-nabiałowych z opakowaniami w łącznej wartości 34.503,69zł za pomocą wprowadzenia w błąd właścicielki tej firmy dokonując zakupów tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie mając zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że :

- w dniu 05.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 5.893,68zł w których termin płatności oznaczono na 12.03.2014r

- w dniu 07.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 6.574,84zł w których termin płatności oznaczono na 14.03.2014r – dokonując częściowo płatności tej faktury poprzez wpłatę gotówką kwoty 2000zł

- w dniu 10.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 7.550,55zł w której termin płatności oznaczono na 17.03.2014r

- w dniu 12.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 9 035,25zł w której termin płatności oznaczono na 19.03.2014r

- w dniu 14.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...)r na kwotę 8.849,37zł w której termin płatności oznaczono na 21.03.2014r

- wraz z towarami pobrał opakowania na które wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 600zł w której termin płatności oznaczono na 28.05.2014r

rozporządzając nabytymi towarami i nie dokonując za nie płatności, nadto w dniu 13.03.2014r przesłał mailem podrobione potwierdzenie zapłaty na kwotę 5.893,68zł faktury VAT nr (...)r, której to zapłata była warunkiem wydania kolejnej partii towaru w dniu 14.03.2014r, a która to kwota nigdy nie wpłynęła na konto (...)u, przy czym jego rola polegała na zleceniu K. B. (1) oraz A. A. (1) pobranie towarów oraz zorganizowaniu ich odbiorców czym wyrządził Przedsiębiorstwu Handlowemu (...) E. K. szkodę w wysokości 34.503,69zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk i w zw. z art.12kk

XXXI. W okresie od 04.03.2014r do 28.05.2014r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) na którego została zarejestrowana firma (...) w Z. i A. A. (1) działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw realizując ustalone pomiędzy sobą role, doprowadził Spółdzielnię (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci różnego rodzaju towarów spożywczo-nabiałowych łącznej wartości 3.798,66zł za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawiciela tej firmy w W. dokonując zakupów tych towarów z odroczonym terminem płatności, nie miał zamiaru dokonać zapłaty, w ten sposób, że w dniu 04.03.2014r pobrał towar na który wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.369,83zł której termin płatności oznaczono na 10.03.2014r rozporządzając nabytymi towarami dokonując za nią płatności jedynie w części, przy czym jego rola polegała na zleceniu K. B. (1) oraz A. A. (1) pobranie towarów oraz zorganizowaniu ich odbiorców czym działał na szkodę Spółdzielni (...) w wysokości 3.798,66zł

tj. o przestępstwo z art.286§1kk w zw. z art.65§1kk

XXXII. W okresie od września 2012 roku do kwietnia 2014 roku w Z., Ż. i innych miejscach województwa (...) brał udział w założonej i kierowanej przez dotychczas nieustaloną osobę, zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, wykazanych powyżej w punktach od XXIV do XXXI związanych z

działalnością firmy (...) w Z. NIP: (...), REGON: (...) oraz przestępstw podobnych związanych z działalnością firmy (...) w Ż., NIP (...), REGON (...), w której oprócz niego działali, w różnych okresach czasu S. S. (1), A. A. (1), K. B. (1), a jego rola polegała na koordynowaniu czynności realizowanych w imieniu firmy (...) w Z. przez jej właściciela K. B. (1) oraz pełnomocnika A. A. (1), organizowaniu nierzetelnych i podrobionych dokumentów, organizowaniu odbiorców wyłudzonych towarów i samochodów, przekazywaniu dostępu do mienia i rachunków bankowych oraz do dokumentów i danych umożliwiających czerpanie korzyści z działalności firmy, umożliwiał zaniechanie przez rzeczywistych beneficjentów tej działalności regulowanie należności publiczno-prawnych, uczestniczył w podziale zysków – czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art.258§1kk

Wyrokiem z dnia 23.01.2018r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze
(II K 221/16) orzekł co następuje :

1. uznał oskarżonego **K. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.55 § 2 kks i art.54 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks i w zw. z art.6 § 2 kks i za to na podstawie art.54 § 2 kks w zw. z art.38 § 1 pkt 2 kks w zw. z art.7 § 2 kks wymierzył mu karę **3 miesięcy pozbawienia wolności**,
2. uznał oskarżonego **K. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku pozbawienia wolności**,
3. uznał oskarżonego **K. B. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach III, IV, V, VII i VIII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i w zw. z art.91 § 1 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.91 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**,
4. uznał oskarżonego **K. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności**,
5. uznał oskarżonego **K. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.258 § 1 kk i za to na podstawie art.258 § 1 kk wymierzył mu karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**,
6. uznał oskarżonego **A. A. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.55 § 2 kks i art.54 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks i w zw. z art.6 § 2 kks i za to na podstawie art.54 § 2 kks w zw. z art.38 § 1 pkt 2 kks w zw. z art.7 § 2 kks wymierzył mu karę **5 miesięcy pozbawienia wolności**,
7. uznał oskarżonego **A. A. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach XI i XII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk i art.297 § 1kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk oraz art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2kk i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk oraz w zw. z art.91 § 1 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.91 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**,
8. uznał oskarżonego **A. A. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach XIII, XIV, XV, XVII i XVIII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w

zw. z art.12 kk oraz w oraz w zw. z art.91 § 1 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.91 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**,

9. uznał oskarżonego **A. A. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i w zw. art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności**,

10. uznał oskarżonego **A. A. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.258 § 1 kk i za to na podstawie art.258 § 1 kk wymierzył mu karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**,

13. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, i stanowi on przestępstwo z art.9 § 1 kks w zw. z art.55 § 2 kks i art.54 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks i w zw. z art.6 § 2 kks i za to na podstawie art.9 § 1 kks w zw. z art.54 § 2 kks w zw. z art.38 § 1 pkt 2 kks w zw. z art.7 § 2 kks wymierzył mu karę **5 miesięcy pozbawienia wolności**,

14. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku pozbawienia wolności**,

15. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach XXVI, XXVII, XXVIII, XXX i XXXI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk oraz w oraz w zw. z art.91 § 1 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.91 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**,

16. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXIX części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i w zw. art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę **1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności**,

17. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXXII części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art.258 § 1 kk i za to na podstawie art.258 § 1 kk wymierzył mu karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**,

18. na podstawie art.85 § 1 i 2 kk i art.39 § 2 kks połączył orzeczone wobec oskarżonych wyżej i podlegające wykonaniu kary pozbawienia wolności i wymierzył :

- **K. B. (1)** – karę **2 lat i 3 miesięcy** pozbawienia wolności,
- **A. A. (1)** - karę **2 lat i 3** miesięcy pozbawienia wolności,
- **D. P.** - karę **3 lat** pozbawienia wolności;

19. na podstawie art.45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych przepadek na rzecz Skarbu Państwa osiągniętych korzyści majątkowych:

- **K. B. (1)** w kwocie 2.000 złotych,
- **A. A. (1)** w kwocie 17.000 złotych,

- **D. P.** w kwocie 50.000 złotych;

20. na podstawie art.46 § 1 kk orzekł tytułem obowiązku naprawienia szkody od oskarżonych:

- **K. B. (1), A. A. (1), D. P.** i S. S. (1) [nie zaskarżył wyroku] solidarnie na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 104.471,33zł.;
- **K. B. (1), A. A. (1) i D. P.** solidarnie na rzecz (...) S.A. S.K.A. we W. kwotę 122.077,50zł.;
- **K. B. (1), A. A. (1) i D. P.** solidarnie na rzecz (...) S.A. S.K.A. we W. kwotę 122.077,50zł.;
- **K. B. (1), A. A. (1) i D. P.** solidarnie na rzecz (...) sp. z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.) kwotę 29.532,73zł.;
- **K. B. (1), A. A. (1) i D. P.** solidarnie na rzecz Banku (...) S.A. Oddział w Z. kwotę 339.658,28zł.;

21. na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar łącznych zaliczył oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- **K. B. (1)** od dnia 17.04.2014r. do dnia 29.08.2014r.
- **A. A. (1)** od dnia 17.04.2014r. do dnia 10.10.2014r.
- **D. P.** od dnia 18.04.2014r. do dnia 25.08.2014r.;

22. zasądził od Skarbu Państwa tytułem wynagrodzenia z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu na rzecz Kancelarii Adwokackich adw. M. K. i adw. R. K. kwoty po 2.340 zł. (plus VAT) udzielonej oskarżonym K. B. i A. A.;

23. na podstawie art.624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Z wyrokiem tym nie zgodzili się obrońcy oskarżonych : K. B. (1), A. A. (1) i D. P..

Obrońca oskarżonego K. B. (1) z urzędu

adw. M. K. zaskarżył przedmiotowy wyrok w części tj. w pkt 1, 2, 3, 4, 5 oraz 18 tiret 1 na korzyść ww.

Powołując się na treść art.427 § 2 kpk i art.438 pkt 2, 3 i 4 kpk zarzucił ww. wyrokowi :

1. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku, w szczególności art.424 § 1 kpk w zw. z art.4 kpk i art.7 kpk, polegającą na braku wskazania w uzasadnieniu kompleksowej oceny zebranego materiału dowodowego i niedostatecznym uzasadnieniu stanowiska Sądu oraz na złamaniu zasady obiektywizmu nakazującej uwzględnienie okoliczności także na korzyść oskarżonego i swobodnej oceny dowodów, a w szczególności poprzez przyjęcie, iż oskarżony miał świadomość działania w zorganizowanej grupie przestępczej, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy prowadzi do wniosków przeciwnych,
2. błąd w ustaleniach faktycznych, stanowiący konsekwencje naruszenia przepisów prawa procesowego, mający wpływ na treść wyroku, polegający na uznaniu, iż „oskarżony K. B. (1) działał w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej”, w sytuacji w której prawidłowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy prowadzi do wniosków przeciwnych,
3. rażąco niewspółmierność kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu oraz rażąco niewspółmierność kary łącznej.

Reasumując, na podstawie art.427 § 1 kpk i art.437 § 1 i 2 kpk skarżący wniósł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego w części dot. pkt 5 części orzekającej wyroku, a w pozostałym zakresie wymierzenie mu znacznie łagodniejszej kar jednostkowych i wymierzenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

a w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku o :

2. zmianę wyroku przez wymierzenie łagodniejszych kar jednostkowych oraz wymierzenie kary łącznej wg zasady absorpcji w wymiarze nie wyższym niż 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

3. ewentualnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Ówczesny **obrońca oskarżonego A. A. (1)**

z urzędu adw. R. K. na podstawie art.425 § 1 i 2 kpk i art.444 kpk zaskarżył go w części dot. wymiaru kary na korzyść oskarżonego (vide: k.3318-3325).

Powołując się na treść art.427 § 2 kpk i art.438 pkt 4 kpk zarzucił temu wyrokowi rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary łącznej w wysokości 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy dla osiągnięcia celów kary z uwagi na rolę ww. w przestępczym procederze wystarczającym było orzeczenie kary z warunkowym jej zawieszeniem.

Reasumując apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary w wysokości 2 lat pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 5 lat próby oraz o zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów pomocy prawnej z urzędu.

Obrońca oskarżonego D. P. z wyboru adw. J. R. zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości na korzyść ww.

Powołując się na treść art.427 § 1 i 2 kpk i art.438 pkt 2-4 kpk zarzucił ww. wyrokowi :

1. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wydania wyroku, mających wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż :

a) postępowaniu oskarżonego można przypisać cechy działalności prowadzonej w ramach grupy przestępczej, zorganizowanej w celu popełnienia różnych przestępstw zapewniających znaczny zysk,

b) oskarżony reprezentował wyższą pozycję, niż inni uczestnicy procederu (w tym pozostali oskarżeni) i koordynował całym systemem, w sytuacji gdy nie ustalono ile faktycznie osób poza oskarżonymi uczestniczyło w przestępczym procederze o kto rzeczywiście stał za organizacją procederu i kto czerpał z niego największe korzyści,

c) oskarżony D. P. :

- instruował K. B. (1) o postępowaniu w celu realizacji złożonych przez K. B. (1) wniosków kredytowych w (...) Bank (...) S.A. w W. Oddział w Z. w okresie 16-23.09.2013r. w Z., dostarczył K. B. (1) nierzetelnych i podrobionych dokumentów oraz zorganizował wypłatę środków kredytu i dalsze nimi dysponowanie,
- instruował K. B. (1) o zawarciu umowy leasingowej z (...) s.k. s.k.a. we W. w dniach 3 i 20.01.2014r. oraz 27.01. i 14.02.2014r. w Z. i zorganizował dalsze dysponowanie przedmiotem leasingu wbrew warunkom umowy leasingu,
- zlecił K. B. (1) i A. A. (1) w dniach 21 i 29.01.2014r. w Z. pobranie towarów od (...) sp. z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.) oraz zorganizowanie ich odbiorców,

- instruował K. B. (1) i A. A. (1), w dniach 3-4.04.2014r. w B., Z., w związku z transakcjami dokonanymi za pośrednictwem Banku (...) S.A. w W., o zasadach postępowania przy wpłatach w tzw. „pakietach zamkniętych”, przekazaniu tych pakietów z zawartością pieniędzy, zorganizowaniu dyspozycji do przelania zaksięgowanych kwot z rachunku firmowego K. B. (1) na rachunki, z których dokonano ich wypłat gotówkowych, na przyjęciu i dalszym rozdysponowaniu wypłaconych pieniędzy,
- zlecił K. B. (1) i A. A. (1) w dniach 5.03 i 28.05.2014r. w Z. pobranie towarów oraz zorganizowanie ich odbiorców od (...),
- zlecił K. B. (1) i A. A. (1) w dniach 4.03 i 28.05.2014r. w Z. pobranie towarów oraz zorganizowanie ich odbiorców od Spółdzielni (...),
- koordynował czynności realizowane w imieniu firmy (...) PHU w Z. przez jej właściciela K. B. (1) i pełnomocnika A. A. (1), organizował nierzetelne i podrobione dokumenty, organizował odbiorców wyłudzonych towarów i samochodów, przekazywał dostęp do mienia i rachunków bankowych oraz do dokumentów i danych umożliwiających czerpanie korzyści z działalności firmy, umożliwiał zaniechanie przez rzeczywistych beneficjentów tej działalności regulowanie należności publiczno – prawnych i uczestniczył w podziale zysków,

podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza sprawstwa oskarżonego w wymienionym wyżej zakresie,

2. obrazę przepisów prawa procesowego mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art.5 § 2 kpk polegającą na :

a) niezastosowaniu normy prawnej określonej w tym artykule i przyjęcie jako podstawę uznania winy oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości, poprzez rozstrzygnięcie ich na niekorzyść oskarżonego, zamiast jego uniewinnienia,

b) zastosowanie przez sąd I instancji nieobiektywnej i zupełnie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, uznanie za wiarygodnych dowodów przemawiających wyłącznie na niekorzyść oskarżonego przy jednoczesnym i konsekwentnym pomijaniu wszelkich źródeł dowodowych wykazujących jego niewinność oraz nieustalenie

w sposób prawidłowy rzeczywistego stanu faktycznego sprawy,

3. obrazę przepisów postępowania w postaci art.7 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia, poprzez uznanie, że zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na działanie oskarżonego z zamiarem bezpośrednim wprowadzenia w błąd : (...) Bank (...) S.A. w W. Oddział w Z., (...) s.k. s.k.a we W., (...) sp. z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.), Banku (...) S.A. w W., (...)

i Spółdzielni (...) i w konsekwencji doprowadzenia ww. firm do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem poprzez brak realizacji zobowiązań zaciągniętych wobec ww. firm, podczas gdy były to zobowiązania zaciągnięte przez podmioty inne niż oskarżony D. P. i całkowicie niezależne od tego oskarżonego,

4. obrazę przepisów postępowania w postaci art.167 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia, poprzez zaniechanie inicjatywy dowodowej sądu I instancji dla zweryfikowania twierdzeń oskarżonych K. B. (1), A. A. (3) i S. S. (1) o ich rzekomym niezorientowaniu w prowadzeniu działalności gospodarczej i nieświadomości co do działań podejmowanych przez nich wobec (...) Bank (...) S.A. w W. Oddział w Z., (...) s.k. s.k.a we W., (...) sp. z o.o. w L. (obecnie (...) S.A. w K.), Banku (...) S.A. w W., (...) i Spółdzielni (...) oraz skutków tych działań,

5. rażąco surowość kary łącznej wymierzonej oskarżonemu w pkt 18 w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Reasumując, na podstawie art.427 § 1 kpk i art.437 § 1 i 2 kpk skarżący wniósł o :

1. uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów,

ewentualnie o :

2. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 18 poprzez znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności za czyny opisane w pkt XXIV – XXXII części wstępnej wyroku lub uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje :

Zgodnie z treścią art.423 § 1a kpk w zw. z art.457 § 2 kpk ograniczono dalsze uzasadnienie wyłącznie do zarzutów apelacji obrońców oskarżonych **K. B. (1)** i **A. A. (1)** , albowiem tylko te podmioty złożyły wiosek o jego sporządzenie.

Apelacja obrońców oskarżonych okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Argumentacja zawarta w ich uzasadnieniach nie zasługiwała na uwzględnienie nawet w znikomym zakresie.

Na wstępie należy zauważyć, iż sąd I instancji w sposób prawidłowy i wyczerpujący rozważył wszystkie okoliczności i dowody ujawnione w toku rozprawy dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone odpowiednio dokładnie i starannie. Ocena materiału dowodowego, dokonana przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Uzasadnienie wyroku odpowiada wymogom art.424 § 1 i 2 kpk i w pełni pozwala na kontrolę prawidłowości rozstrzygnięcia. Do czynów przypisanych oskarżonym sąd I instancji zastosował właściwą kwalifikację prawną i należycie ją uzasadnił.

I.

Apelacja obrońcy oskarżonego A. A. (1)

Przechodząc do meritum sprawy należy zauważyć, iż zawarty w apelacji oskarżonego A. A. (1) **zarzut rzekomej rażącej niewspółmierności kary** sprowadził się do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego w Zielonej Górze. Zarzut ten jest jednak tylko wówczas słuszny, gdyby na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej

w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary. Zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut w kategorii ocen, można podnieść jedynie wówczas, gdy kara nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, stając się w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Nie każda bowiem różnica w ocenie wymiaru kary może uzasadniać zarzut rażącej niewspółmierności kary, ale tylko taka, która jest natury zasadniczej, to znaczy jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować. O rażącej niewspółmierności kary w rozumieniu art.438 pkt 4 kpk nie można bowiem mówić w sytuacji, gdy Sąd wymierzając karę uwzględnił wszystkie okoliczności wiążące się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru. Nie można zasadnie dowodzić rażącej niewspółmierności kary także wówczas, gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego będące wyrazem zasady sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10.04.1996r. II AKa 85/96, publ. KZS 1996/4/42; wyroki Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18.01.1996r. II AKr 463/95, publ. OSA 1996/7-8/27 i z dnia 22.06.1995r. II AKr 178/95, publ. Prok. i Pr. 1996/2-3/25 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.11.1973r. III KR 254/73, publ. OSNPG 1974/3-4/51). W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy

w sposób należyty rozważył istniejące okoliczności łagodzące oraz szereg przesłanek wpływających na zaostrzenie represji karnej wobec oskarżonego. Uwaga ta odnosi się zarówno do kar jednostkowych jak i kwestionowanej przez

skarżącego kary łącznej pozbawienia wolności. Przed odniesieniem się do zarzutów apelacji należy w tym miejscu przypomnieć, że A. A. (1) skazany został za szereg przestępstw, a mianowicie :

- z art.55 § 2 kks i art.54 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 5 kks w zw.
z art.7 § 1 kks i w zw. z art.6 § 2 kks na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk
i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk oraz art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk oraz w zw. z art.91 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk oraz w zw. z art.91 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i w zw. art.65 § 1 kk i w zw.
z art.12 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art.258 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ich wysokość, jak już wspomniano powyżej, nie była podważana. Nie można też pomijać, że zasady wymiaru kary łącznej określone zostały przez ustawodawcę w art.85a kk i art.86 § 1 kk oraz art.39 § 2 kks. Z tego powodu przy jej wymiarze sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd wymierza przy tym karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W realiach niniejszej sprawy sąd meriti mógł zatem wymierzyć karę łączną w granicach od 1 roku i 6 miesięcy do 5 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. W tej sytuacji wymierzenie kary - przy zastosowaniu zasady asperacji - w wysokości 2 lat i 3 miesięcy nie sposób uznać za surową i w to w wymiarze rażącym, zwłaszcza że apelujący sam wnioskował o wymierzenie kary jedynie o 3 miesiące łagodniejszej. Kara orzeczona w pkt 18 tiret 2 zaskarżonego wyroku została określona w dolnych granicach, o których mowa była powyżej. Przy jej wymiarze wzięto pod uwagę istniejące związki czasowe i przedmiotowe. Oskarżony działał od 15.05.2013r. do 28.05.2014r., a więc na przestrzeni ponad 12 miesięcy. Słusznie przy tym sąd I instancji zwracał na wspólny motyw działania ww., tj. chęć zysku, co związane było z dobrami prawnymi w jakie godził. Prawdłowo dostrzeżono też, że oprócz przestępstw przeciwko mieniu działał jeszcze w zorganizowanej grupie przestępczej. Wbrew twierdzeniom skarżącego kara ta w odpowiedni sposób uwzględnia m.in. rolę oskarżonego A. A. (1)

w przestępczym procederze. Jest ona zresztą zbliżona do tej, jaką wymierzono odgrywającego podobną rolę K. B. (1). Jest z kolei istotnie niższa od jej, jaką określono D. P., stojącemu wyżej w hierarchii grupy, w której ww. razem uczestniczyli. W tej sytuacji wywód obrońcy nie wnosi nic nowego do sprawy, tym bardziej, że okoliczności przywołane przez autora apelacji pochodzą przecież z uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny z należytą troską pochylił się nad sytuacją rodziny oskarżonego, jednakże nie ma ona istotnego wpływu na dalsze złagodzenie kary. Z przykrością należy zaznaczyć, że kwestia ta stała się ważna dla A. A. (1) dopiero gdy zachodzi konieczność poniesienia odpowiedzialności za popełnione przestępstwa. Szkoda, że refleksja ta nie stała się udziałem oskarżonego zanim wziął udział w przestępczym procederze, który był przedmiotem niniejszej sprawy. Świadczy to o koniunkturalizmie podniesionego zarzutu. Od popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów minęło zresztą już kilka lat. Jest to okres aż nadto wystarczający do tego by oskarżony – który musiał liczyć się z nieuchronną karą – w odpowiedni sposób zabezpieczył byt swoich bliskich. Na zakończenie sąd odwoławczy pragnie kategorycznie zaznaczyć że kara uwzględniać musi nie tylko ww. przesłanki ale i dyrektywy jej wymiaru zawarte w art.53 § 1 i 2 kk a nie jedynie partykularne interesy stron postępowania. Reasumując należy kategorycznie stwierdzić, że Sąd Okręgowy w Zielonej Górze odpowiednio precyzyjnie wyważył także okoliczności wpływające na zaostrzenie represji karnej i te łagodzące, ustalając wymiar kary na poziomie adekwatnym do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz stopnia jego zawinienia – prawidłowo spełniając tym samym zasady prewencji ogólnej jak i szczególnej. Odmienne dywagacje skarżącego mają jedynie charakter ogólników i nie są odpowiednio uzasadnione. Argumentacja obrońcy przytoczona

w uzasadnieniu apelacji jest nieprzekonująca i nie może znajdować akceptacji. Mając na uwadze, że brak było podstaw do złagodzenia kary łącznej do poziomu postulowanego przez obrońcę bezprzedmiotowa stała się ta argumentacja skarżącego, która odnosiła się do możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej. Wobec braku podstaw złagodzenia ww. kary do 2 lat pozbawienia wolności nie ma możliwości zastosowania ww. dobrodziejstwa nawet przy zastosowaniu art.4 § 1 kk.

II.

Apelacja obrońcy oskarżonego K. B. (1)

Przystępując do rozpoznania zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego K. B. (1) należało podzielić je na dwie grupy. Pierwsza odnosi się do kwestii winy i kary związanej z przypisaniem ww. udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Druga związana jest wyłącznie z wymiarem kar jednostkowych i łącznych wymierzonych oskarżonemu za pozostałe czyny.

Odnosząc się do zawartych w pkt 1 apelacji obrońcy oskarżonego zarzutów **naruszeń proceduralnych** to należy zauważyć, iż zgodnie z art.438 pkt 2 kpk orzeczenie podlega uchyleniu (lub zmianie) jedynie w razie takiej obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść tego wyroku. W realiach niniejszego procesu skarżący poprzestał jedynie na ich wyliczeniu, nie podejmując nawet trudu i próby wykazania ewentualnego, realnego wpływu na treść zaskarżonego wyroku. Takie działanie nie może oczywiście skutkować powodzeniem apelacji. W aspekcie przyczyn odwoławczych określonych w art.438 pkt 2 kpk w środku odwoławczym mogą być podnoszone także zarzuty niezgodności przebiegu postępowania

z wymogami prawa procesowego, i to zarówno te błędy, które polegają na zaniechaniu wypełnienia konkretnych nakazów przepisów prawa procesowego (errores in omittendo), jak i te które sprowadzają się do działania sprzecznego z konkretnymi przepisami procedury (errores in faciendo). Przepisy procedury statuują też fundamentalne metody oceny dowodów, z zatem takie naruszenie tych zasad, które mogło mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, może stanowić podstawę zarzutu środka odwoławczego. Należy pamiętać o tym, że wpływ danego uchybienia na treść orzeczenia zależy ściśle od realiów konkretnej sprawy (vide: „Kodeks postępowania karnego – Komentarz” pod. red. Z. Gostyńskiego wyd. ABC W-wa 1998 tom II, str.460-461 tezy 13, 15).

Oдноśnie zakresu zastosowania **art.4 kpk** – a zatem

w konsekwencji również i możliwości podniesienia trafnego zarzutu jego naruszenia – stwierdza się w doktrynie, iż „zachowanie obiektywizmu wyrażać się ma według komentowanego przepisy uwzględnianiem okoliczności przemawiających na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Nakaz ten traktować należy jako ogólną dyrektywę procesu karnego. Na nieporozumieniu polegałby zarzut obrazy komentowanego przepisu oparty – jak w pkt 1 rozpatrywanej apelacji – na twierdzeniu, iż sąd (lub inny organ procesowy) pewne dowody przemawiające na niekorzyść oskarżonego (tutaj w zakresie skazania z art.258 § 1 kk) uczynił podstawą orzeczenia, odmówił zaś wiary dowodom przemawiającym na jego korzyść. Sens omawianej dyrektywy sprowadza się do tego, że organ procesowy, po dokonaniu oceny dowodów

w sposób zgodny z dyrektywami wynikającymi z art.7 kpk i ustaleniu faktów rozpoznawanej sprawy, wszystkie te fakty powinien następnie wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji procesowych” (vide: „Kodeks postępowania karnego. Komentarz”, Tom I, pod red. P. Hofmańskiego, C.H. Beck Warszawa 1999r. , str. 30). W tej sytuacji teza zawarta na s.1-2 apelacji obrońcy nie może się ostać.

Także zarzut naruszenia zasad zawartych w **art.424 § 1 kpk** uznać należy za mało fortunny. Jest to tym bardziej jaskrawe jeżeli uwzględni się fakt braku uzasadnienia tego zarzutu. Trudno zatem by sąd odwoławczy mógł merytorycznie odnieść się do argumentacji, która fizycznie nie zaistniała. Należy zatem przypomnieć, że w przepisie tym ustawodawca określił,

że uzasadnienie wyroku powinno zawierać zwięzłe:

1. wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych;

2. wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku.

W uzasadnieniu wyroku należy ponadto przytoczyć okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary, a zwłaszcza przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary, środków zabezpieczających oraz przy innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku. Dyrektywy te zostały zrealizowane przez sąd I instancji. Ocena dowodów została przeprowadzona kompleksowo na s.36-120 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Ta odnosząca się do wyjaśnień K. B. (1) znajduje się na s.106-112 ww. dokumentu. Pozwala ona określić w jakim zakresie dowód ten zasługiwał na przymiot wiarygodności. Z kolei na s.121-123 sąd ten wyjaśnia podstawę skazania m.in. oskarżonego za udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Dostrzega przy tym problemy związane z odtworzeniem struktury i tożsamości osób tworzących organ kierowniczy ww. grupy, jednakże nie dot. to przecież sytuacji samego K. B. (1), którego pozycja w hierarchii i rola w grupie została precyzyjnie określona (vide: s.122 uzasadnienia).

Argumentacja wyrażona z kolei w pkt 1 i 2 przedmiotowej apelacji dot. skazania z art.258 § 1 kk sprowadza się w pierwszym rzędzie do nieuzasadnionej, bezpodstawnej polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego w Zielonej Górze. Zasada się ona na innej, niż przyjęta przez sąd I instancji ocenie materiału dowodowego. Podkreślić przy tym należy,

że zaproponowana przez obrońcę ocena materiału dowodowego jest całkowicie dowolna i nie znajduje żadnego uzasadnienia w prawidłowo zebranych materiale dowodowym, który jak już wspomniano został należycie rozważony. Zarzut **błędu w ustaleniach faktycznych** dokonanych przez sąd I instancji, jak i zarzut naruszenia przepisu **art.7 kpk** należało rozpoznać wspólnie, albowiem są one ze sobą ściśle związane. Zarzut ten może być tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd meriti

z okoliczności ujawnionych, w toku postępowania sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Ustalenia faktyczne wyroku nie wykraczają jednak poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. Reasumując należy więc przyjąć, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną zawartą w treści przepisu art.7 kpk wówczas gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, jest wyczerpujące i logiczne z uwzględnieniem wskazań wiedzy

i zasad doświadczenia życiowego (vide: wyroki Sądu Najwyższego

z 20.02.1975r., II KR 355/74, publ. OSNKW 1975/9/84; z 22.01.1975r, I KR 197/74, publ. OSNKW 1975/5/58; z 5.09.1974r., II KR 114/74, publ. OSNKW 1975/2/28; z 22.02.1996r., II KRN 199/95, publ. PiPr. 1996/10/10; z 16.12.1974r., Rw 618/74, publ. OSNKW 1975/3-4/47). Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art.7 kpk organy postępowania, a więc także

i sąd, kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Zgodnie z panującym w orzecznictwie poglądem (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9.11.1990r., publ. OSNKW 1991/9/41), przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art.7 kpk wtedy m. in. gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art.410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art.2 § 2 kpk),

- stanowi wynik rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art.4 kpk),
- jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art.424 § 1 pkt 1 i 2 kpk).

Mając powyższe uwagi na względzie, uznać obiektywnie należy, że ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego została dokonana przez sąd I instancji z uwzględnieniem zasad sformułowanych w przepisie art.7 kpk.

Nie można więc zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego przede wszystkim co do oceny wyjaśnień samego oskarżonego. Wywody te są nie tylko przekonywująco przez sąd I instancji uzasadnione ale i obszerne, tak więc nie ma powodu by je powielać ponownie w tym miejscu. Należy jedynie podkreślić, że uwadze skarżącego uszło i to, że twierdzenia ww., jak i zresztą pozostałych osób występujących w sprawie Sąd Okręgowy weryfikował z należytą ostrożnością, natomiast sugestie apelującego, że ocena ta nosi znamiona dowolnej, jest całkowicie bezpodstawna. Skarżący koncentrował swoją uwagę na lakonicznym stwierdzeniu oskarżonego, że nie miał on świadomości działania w strukturach grupy przestępczej (vide: s.3 apelacji). Zważywszy na treść uprzednich wyjaśnień oskarżonego można przyjąć, że do takiego wniosku oskarżony doszedł najwyraźniej dopiero po wydaniu wyroku przez sąd I instancji. W toku prowadzonego postępowania karnego oskarżony bez zastrzeżeń przyznawał się m.in. do przestępstwa z art.258 § 1 kk. W tym zakresie sąd odsyła zresztą do wyjaśnień ww. na k.2365, 2967. Fakt, że ww. nie potrafił doprecyzować zależności będącego wyżej w hierarchii D. P. z innymi uczestnikami grupy nie ma żadnego znaczenia dla jego odpowiedzialności na tle art.258 § 1 kk. Zdawał sobie doskonale sprawę nie tylko z istnienia ww. grupy ale i miał świadomość, że uczestniczy w procedurze prowadzonym w jej ramach. Sam zresztą wskazywał nie tylko osobę, od której otrzymywał polecenia (D. P.) ale i inne (nie określając ich tożsamości) od których ten ostatni uzyskiwał wytyczne do co sposobu realizacji poszczególnych przestępstw. Jego twierdzenia znajdowały przy tym wsparcie w uznanych za wiarygodne fragmentach wyjaśnień A. A. (1) (vide: np. k.2771). W tej sytuacji ten sposób argumentacji, który obrońca zawarł na s.3 apelacji z oczywistych wprost powodów nie może być skuteczny, albowiem dowodem w postępowaniu karnym może być wszystko co służy do wyrobienia przez sąd orzekający przekonania o winie lub niewinności oskarżonego, jeżeli zostanie przeprowadzone w trybie przewidzianym przez prawo procesowe. Dowodem są więc także wyjaśnienia samego oskarżonego, jak i innych sprawców niekorzystne dla K. B. (1), pod warunkiem, że sąd dokona wszechstronnej analizy i w uwzględnieniu innych dowodów, zaś swoje stanowisko rzeczowo i logicznie uzasadni. W sprawie tej wymóg ten został spełniony a pogląd sądu I instancji

w kwestii wiarygodności dowodów pozostaje pod ochroną art.7 kpk (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.11.2004r., V KK 158/04, publ. OSNKW 2004/11-12/107).

Reasumując należy zaznaczyć, że oparcie przez sąd ustaleń faktycznych na określonej i wyraźnie wskazanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku grupie dowodów i jednocześnie nieuznanie dowodów przeciwnych, nie stanowi uchybienia, które mogłoby powodować zmianę lub uchylenie wyroku, w sytuacji gdy zgodnie z treścią art.424 § 1 pkt 1 kpk, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wskazał jakimi w tej kwestii kierował się względami. Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku sąd I instancji uczynił zadość wymaganiom wskazanego wyżej przepisu, dokonując szczegółowej i wszechstronnej analizy materiału dowodowego oraz wskazując precyzyjnie jakie fakty uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach. Sąd ten odpowiednio wskazał w jakich częściach uznał ww. dowody za wiarygodne, a w jakich za nie zasługujące na wiarę (lub są nieistotne), przy czym stanowisko swoje logicznie i przekonywująco uzasadnił. Dowody te pozwoliły przypisać oskarżonemu winę i sprawstwo w zakresie zarzucanego mu czynu z art.258 § 1 kk (i pozostałych, które nie były kwestionowane w apelacji).

Chybiony okazał się także kolejny zarzut apelacji obrońcy sformułowany w pkt 3 dot. **rażącej niewspółmierności kar** jednostkowych

i łącznej. W tym miejscu wypada jedynie przypomnieć, że oskarżonemu wymierzono następujące kary :

- w pkt 1 – za czyn z art.55 § 2 kks i art.54 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks i w zw. z art.6 § 2 kks karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- w pkt 2 – za czyn z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk karę 1 roku pozbawienia wolności,
- w pkt 3 – za ciąg przestępstw z art.286 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i w zw. z art.91 § 1 kk karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- w pkt 4 – za czyn z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i w zw. art.65 § 1 kk i w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- w pkt 5 – za czyn z art.258 § 1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kary te sprowadzono następnie do kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 18 tiret 1). Jak więc wynika z powyższego sprawozdania wymierzone kary jednostkowe orzeczono w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Wywody teoretyczne dot. zasad wymiaru kar zostały już poczynione przez Sąd Apelacyjny powyżej przy ocenie apelacji obrońcy oskarżonego A. A. (1), nie wymagają zatem powielenia w tym miejscu po raz kolejny. Sąd meriti wziął więc pod uwagę na korzyść oskarżonego K. B. (1) jego podrzędną rolę w procederze. Nie uszedł jego uwagi fakt złożenia obszernych wyjaśnień i wyrażona przez ww. skrucza. Postawa procesowa oskarżonego została więc odpowiednio uwzględniona

i doceniona. Wyrazem tego są niewątpliwie niższe kary jednostkowe. Mając na uwadze jego sytuację majątkową i rodzinną odstąpiono też do wymierzenia kar grzywny. Fakt, że oskarżony subiektywnie uważa, że okoliczności te winny spowodować dalsze złagodzenie kar jest bez znaczenia, albowiem to nie oskarżony dokonuje w tym zakresie ustaleń i ocen ale sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Jeżeli, tak jak w niniejszej sprawie, w należyty sposób uwzględni wszelkie dyrektywy jej wymiaru nie sposób uznać ww. kar za rażąco niewspółmierne. Skarżący eksponując ponad rzeczywistą miarę okoliczności łagodzące tendencyjnie pomija przy tym szereg okoliczności wpływających na zaostrzenie represji karnej wobec oskarżonego, a w szczególności motyw działania, skalę procederu, wartość wyrządzonej szkody. W szczególności nie wytrzymuje krytyki bagatelizowanie dotychczasowej karalności oskarżonego i to za przestępstwo podobne (vide: k.3371), zwłaszcza w kontekście obligatoryjnego zaostrzenia kary wynikającego z treści art.65 § 1 kk. W tej sytuacji podnoszone przez skarżącego okoliczności w postaci aktualnego przestrzegania porządku prawnego, dorywczego zatrudnienia, czy łożenia na własną rodzinę trudno uznać za szczególnie wybitne osiągnięcia życiowe.

Są to okoliczności typowe, które winny charakteryzować każdego obywatela. Odnośnie kary łącznej nie sposób nie zauważyć, że sąd I instancji mógł wymierzyć ją w granicach od 1 roku i 6 miesięcy do 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna określona w pkt 18 została więc wymierzona przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji (czyli tzw. asperacji), a nie kumulacji. Wywodu sądu meriti na s.128 uzasadnienia zaskarżonego wyroku skarżący nie zakwestionował w przekonujący sposób, tym bardziej, że nie przeciwstawił mu żadnych konkretnych argumentów in meritem. Domaganie się jedynie zastosowanie całkowitej absorpcji nie wytrzymuje krytyki, albowiem tego rodzaju rozstrzygnięcie, jako skrajne, jest stosowane wyjątkowo, po wystąpieniu szczególnych względów. Argumentów, które by za tym przemawiały apelujący nie zdołał dostarczyć. Zawarte

w apelacji na s.4 okoliczności nie wnoszą bowiem żadnego novum do sprawy. Wykonanie kary pozbawienia wolności w oczywisty sposób może wpływać na sytuacje bliskich osadzonych. Powoduje nie tylko osłabienie więzi rodzinnych ale także może negatywnie odbijać się na ich sytuacji materialnej. Jest to jednak skutek typowy i co należy podkreślić naturalna konsekwencja zachowania zawinionego przez sprawcę. Idąc tokiem myślenia autora apelacji nikt, kto posiada rodzinę, nie mógłby zostać skazany na karę pozbawienia wolności. Jest to pogląd nieuzasadniony, albowiem ustawodawca tego rodzaju przesłanki warunkowego zawieszenia kary bynajmniej nie uwzględnił. Uwaga ta odnosi się także do kwestii tymczasowego aresztowania podniesionej w uzasadnieniu apelacji. Wbrew sugestiom obrońcy nie jest to kara

a wyłącznie środek zapobiegawczy. Z uwagi na treść art.63 § 1 kk okres ten został już zresztą zaliczony oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności (pkt 21 tiret 1). Z kolei oczekiwanie oskarżonego by ten stosunkowo krótki okres (niewiele ponad 4 miesiące) był jedyną dolegliwością karną jaka go spotka jest nie do pogodzenia z zasadą sprawiedliwej odpłaty za popełnione przestępstwa i całkowicie rozminęło się z realiami niniejszego postępowania.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny – na podstawie art.437 § 1 kpk – utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, nie znajdując jakichkolwiek podstaw do jego zmiany bądź uchylecia do ponownego rozpoznania.

O **kosztach obrony z urzędu** za postępowanie odwoławcze Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art.29 ust.2 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. Nr 16, poz. 124 z późn.zm.) i § 1, § 2 pkt 1 i 2, § 4 ust.1-3, § 17 ust.2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016, poz.1714). Z tego też tytułu sąd zasądził na rzecz adw. M. C. – który za pośrednictwem substytutu reprezentował oskarżonego przed sądem odwoławczym w dniu 10.01.2019r. oraz adw. M. K. – kwoty po 738 zł; w tym 23 % podatek VAT.

Odnośnie wniosku uprzedniego obrońcy A. A. (1) z urzędu adw. R. K. z dnia 11.03.2018r. o zasądzenie dodatkowego honorarium za sporządzenie i wniesienie apelacji od zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze (pismem z dnia 4.12.2018r. wniósł on o wyznaczenie innego obrońcy w trybie art.84 § 2 kpk) to wypada z kolei zauważyć, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem (vide: orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 28.06.2005r. WZ 50/05, Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3.06.2005r. II AKzw 414/05, z dnia 15.11.2002r. II AKa 303/02 oraz Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22.07.2003r. II AKa 307/03) sporządzenie apelacji należy do czynności związanych z wykonywaniem obowiązków obrońcy z urzędu przed sądem pierwszej instancji (art.84 § 2 kpk), w związku z czym takiemu obrońcy, gdy nie występuje on – jak w niniejszej sprawie – przed sądem drugiej instancji, nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za samo sporządzenie wymienionego środka odwoławczego. Sąd Apelacyjny w Poznaniu argumentację tę w pełni podziela i akceptuje. W tym stanie rzeczy żądanie obrońcy nie było więc uzasadnione, albowiem jest to czynność dokonana przed sądem I instancji, zatem mieści się w ryczałtowym wynagrodzeniu za obronę w tej instancji, które zasądzone zostało przez sąd meriti w pkt 22 zaskarżonego wyroku.

O **kosztach postępowania odwoławczego** Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art.624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonych od ich ponoszenia, albowiem jak słusznie zauważył sąd I instancji istnieją podstawy do uznania, że ich uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonych ze względu na ich aktualną sytuację majątkową.

Izabela Pospieska Maciej Świergosz Jarema Sawiński